

ודרום, והיא נתנה בינויהם
והתברכה מכם, ונזונה מכם על
(ברית) ידי צדיק.

בא ראה, לויוסף נספה ברכה
אחרת, כמו שנאמר מآل אביך
ויעוזך וגגו. פסוק זה קשה. מآل
אביך ויעוזך, אל אביך יעוזך
צדיק להיות! מה זה מآل אביך
ואחרךך ויעוזך? ואת שדי, ואל
שדי צדיק להיות, כמו שפטות
(בראשית מט) ואל שדי יתן להם
רחמים לפני האיש. ויברכן,
יברךך צדיק להיות!

אל הורישו מלמעלה ומטה.
הורישו מלמעלה, מآل אביך,
שהוא ירשעה עליונה, מקום
שנקרא שמיים. ויעוזך, כדי שלא
יחליף מקום זה למקומות זה ולא
משפיעו יהיה מקום זה ולא
אחר.

את שדי, מה זה ואת שדי? אלא
זו דרכה אחרת פרחוניה, שהרי
שנינו, בכל מקום אתה ה' - זו
השכינה, כמו (ישעיה) וארא את
ה', דא שכינתא, כמו (ישעיה) וארא את ה', את
ה, את לרבות. ואת - להקליל
יום בלילה ולילה ביום, פשטות
את שדי, שהרי ממש יוצאות
ברכות לבך את הульמות.

עוד, למה לא אמר ואל שדי,
שהרי גם כן ממש כמו
שאמרנו, שפטות ואל שדי יתן
לכם רחמים, הכל מקום אשר
הוא, ומה השair ל' וכותב ת'?
אלא וזה סוד, שפשותם
שבילים יוצאים מלמעלה, כלל
של התורה, מוציא שטמים,
כמו שנאמר את השמים - כלל
של עשרים ושטים אותיות.
ומכאן יוצאים לתורה שבעל פה
שנקראת הארץ, כמו שאמרנו ואת
הארץ - כלל של עשרים ושטים
אותיות. והשמים כולם הפל
באחד, ואנו מטערת הלבנה
בכל ווושבת בשלמות, והברכות

יקראה, דאיןון צפון ודרום, והיא אתייה בת
בינויו, ואתברכה מנויו, ואתזנה מנהון על
(דבאו) ידא דעתך.

הא חזי, ליווסף אהוסף ליה ברכה אחרת,
במה דעתך אמר, מآل אביך ויעוזך וגגו.
האי קרא קשיא. מآل אביך, אל אביך יעוזך
מיביעי ליה. מי מآل אביך ולכטר יעוזך.
ואת שדי, ואל שדי מיביעי ליה, כמה דכתיב,
(בראשית מג) ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
האיש. ויברכן, יברך מבעי ליה.

אל אחסין ליה לעילא ומטה. אחסין ליה
לעילא, מآل אביך, דאייהו אחסנא
עלאה, אחר דאקרי שמיים. ויעוזך, בגין דלא
יכחיף האי אחר לאחר אחרא, וסיווע דיליה
ליהו מאתר דא, ולא מאחרא.

את שדי, מהו ואת שדי, אלא, אייה דרגא
אחרא תפאה, דהא תנינן, בכל אחר את
ה', דא שכינתא, כמו (ישעיה) וארא את ה', את
לרבות. ואת לאכללא يوم בלילה, ולילה
בימים, בכתיב ואית שדי, דהא מטהן נפקין
ברכו לברך עולםין.

זו, אםאי לא קאמיר ואל שדי, דהא הכא
גמי משמע בדק אמרין. דכתיב, ולא
שדי יתן לכם רחמים, כלא אחר חד הואה,
אםאי שבק ל' וכותב ת'. אלא רוז אייה, דבד
איןון שבילין נפקין מעילא, (דף רוח ע"ב) כלל
דאוריתא, אחסין שמיים. במא דעתך אמר את
השמים, כלל דעשרה ותרין אתוון. ומכא
גפקי לתורה שבעל פה דאקרי ארץ,
בדק אמרין ואת הארץ, כלל דעשרה ותרין
אתוון. ושמים כלל כלא כחדא, וכדין
מתעטרה סירה באכלא, ויתבא באשלה מותא,
וברכאנ נגידין קדין מטהן, ועל דא ואת שדי.